

[Chr. Nielsen.]

var det afgørende for mig, var at få fastslået — og det er udenrigsministeren ikke i stand til at tilbagevise —, at de såkaldte vestdemokratiske magter dræber i hundredvis og tusindvis rundt om på kloden, i Ægypten, Tunis, Malaya, Vietnam og mange andre steder.

Jeg vil gerne sige i anledning af den her førte debat, under hvilken man krampagtigt forsøger at konstruere et modsætningsforhold mellem hr. Aksel Larsen og mig, at egentlig kan jeg ikke forstå, hvad det vedrører debatten her. Jeg ville da i hvert fald aldrig gå ind for den tanke, at jeg skulle bestemme over, hvad Aksel Larsen skulle sige i folketinget, lige så lidt som han skal bestemme, hvad jeg skal sige i landstinget. Det, mit indlæg har drejet sig om, er, at denne generalakt automatisk sætter en række regler i De Forenede Nationers pagt ud af kraft. Man stiller noget andet i stedet, som det bliver nemmere for den kapitalistiske verden at manøvrere med. Det er jeg absolut ikke i vildrede med, hr. udenrigsminister.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): Jeg skal ikke plage den ærede ordfører for det kommunistiske parti mere, men vil blot tilsidst fastslå, at det ikke er lykkedes det ærede medlem at forklare den åbenlyse modsætning, der er imellem den tilslutning, som det kommunistiske partis ordfører i folketinget med varme ord gav dette forslag, da det var til første behandling, og de stærke angrebsord, som det kommunistiske partis ordfører her i tinget nu brugte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af indstilling om beslutning angående statsregnskabet for finansåret 1949—50.

(Udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 215).

Udvalgets indstilling sættes til forhandling.

Ordføreren (Stegger Nielsen): Det af landstinget nedsatte udvalg til behandling af den af statsrevisorernes afgivne betæk-

ning over statsregnskabet for finansåret 1949—50 har afholdt en række møder og har haft samråd med justitsministeren. Udvalget har gennemgået de enkelte dele af statsregnskabet og har desuden drøftet de af statsrevisorernes i deres betænkning gjorte bemærkninger til statsregnskabets status — i betænkningen side XI — og statsregnskabets overensstemmelse med særregnskaberne — i betænkningen side XIV.

Af enkeltheder har udvalget særlig hæftet sig ved forholdene vedrørende statsanlæggene ved Thyborøn, Hirtshals og Hanstholm havne. Statsrevisorernes udtalelser herom findes på side XXVII og XXXII i betænkningen, og jeg finder anledning til — med formandens tilladelse — at citere:

„Det er statsrevisorernes opfattelse, at man fra vandbygningsvæsenets side er sig sit ansvar bevidst overfor de store økonomiske interesser, der her“ — det er Thyborøn, der er tale om —, — og det samme gælder de nedenfor anførte anlæg ved Hanstholm og ved Hirtshals — står på spil for det offentlige, og at man søger at forvalte de pengemidler, der stilles til rådighed for de her planlagte omfattende projekter, så økonomisk som muligt. Disses udførelse og bekostelighed er dog — som erfaringen har vist — ofte afhængige af uforudsete begivenheder, og statsrevisorerne mener at burde henlede rigsdagens opmærksomhed på følgende på den givne foranledning fremkomne udtalelse af vandbygningsdirektøren angående spørgsmålet om, hvad arbejdet vil koste at føre til ende. Dette er — oplyses det således — næsten umuligt at gisne om, når henses til anlægsperiodens længde (10 år) og til prisernes hyppige svingninger. Der er til dato anvendt 7½ mill. kr., men da overslaget på 92 mill. kr. er baseret på prisniveau 1946, er der ikke tvivl om, at anlægsudgiften vil blive ganske væsentlig større, antagelig omkring 150 mill. kr.“

Denne ret udførlige udtalelse af statsrevisorerne om disse forhold er jo på ingen måde en kritik, men en konstatering overfor den høje rigsdag af tingenes tilstand og tilfælde af den udvikling, man kan forudse vil komme under de ændrede økonomiske vilkår, vi lever under.

I statsrevisorernes betænkning over statsregnskabet er der side 26 gjort følgende bemærkning om kassebeholdningen under post- og telegrafvæsenet, konto 5. fællesudgifter, 173 219 kr. 19 øre: „Statsrevisorerne henleder også i år rigsdagens opmærksomhed på den forholdsvis store kassebeholdning.“